

Ο ΜΠΑΡΠΑ ΜΙΚΕΣ.

‘Η διὰ τῶν χειρῶν σκιαγραφία κατέστη ξῆδη μία τῶν εὐχαρίστων διασκεδάσεων τῶν ἐσπερίδων εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου. Οἱ καλῶς εἰς τοῦτο ξσκημένοι δύνανται διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν νὰ σχηματίσουν σίουνδήποτε σχῆμα, η̄ πρόσωπον θελήσωσιν.

Εἰς τὰ παρελθόντα ἔτη τῆς «Ἐφ. τῶν Παιδῶν» ἔχομεν δημοσιεύσει τὰς εἰλόνας τοῦ Οὐελιγκτώνος, καὶ ἄλλων ἀνδρῶν, ὡς καὶ ζώων, βράχων κλπ. διὰ τοῦ

τοῦ χυμοῦ τούτου. Οἱ ἐντόπιοι τὸ πίνουν ώς γάλα, η̄ βράζουν εἰς αὐτὸ τάπιόναν η̄ ἄλλο τι ἀλευρον.

Τὸ δένδρον αὐξάνει ἀπὸ 50 – 60 ποδ. τὸ δέρμα καὶ ἔχει μακρὰ φύλλα. Ο χυμὸς αὐτοῦ περιέχει ζάχαριν, κασεΐνην καὶ ἄλλα συστατικά εὑρισκόμενα εἰς τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος, ἀλλ’ εἶναι παχύτερον τούτου καὶ θρεπτικάτερον. Κατὰ πόσον ἀξιοθαυμάστους τρόπους δὲ Κύριος προμηθεύει τὰ ἀγαθά του εἰς τοὺς μίοὺς τῶν ἀνθρώπων!

‘Ο Μπάρπα Μικές.

τρόπου τούτου σχηματισθείσας, ἐνταῦθα δὲ δίδομεν τὴν εἰλόνα ἀγαθοῦ τινος ἀνθρώπου, γνωστοῦ διὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ «μπάρπα Μικέ !»

— Τὸ ἀγελαδόδενρον. Εἰς τὴν Βενεζουέλαν τῆς Ἀμερικῆς διάρχει δένδρον, ὃ χυμὸς τοῦ δηποίου δημοιάζει τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος, δηεν καὶ ωνομάσθη ἀγελαδόδενρον. Οἱ ἀνθρώπωι πηγαίνουν πᾶσαν πρωίαν εἰς τὸ δάσος, κάμουν μίαν βαθεῖαν χαραγμήν εἰς τὸ δένδρον, κάτωθεν δὲ αὐτῆς θέτουν ἀγγεῖον, καὶ μετ’ ὀλίγας ὥρας πληροῦται ἐκ

— Κακοὶ διαλογισμοὶ εἶναι χειρότεροι ἔχθροι καὶ αὐτῶν τῶν λεόντων καὶ τίγρεων διότι ἀπὸ μὲν τὰ ἄγρια θηρία ἡμποροῦμεν νῦν ἀπομακρυνθῶμεν, ἀλλ’ οἱ κακοὶ διαλογισμοὶ μᾶς παρακολουθοῦν παντοῦ καὶ πάντοτε. “Οταν τὸ ποτήριον εἶναι πλήρες δὲν δέχεται ἄλλο τι. Κράτει λοιπὸν τὴν κεφαλήν, τὴν καρδίαν σου πλήρη καλῶν διαλογισμῶν, καὶ τότε οἱ κακοὶ δὲν θὰ εῦρουν τόπον εἰς αὐτάς.